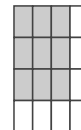

Penjemo se iz ambisa

Medij - Rubrika: VEČERNJE NOVOSTI - Politika
Datum: Sre, 23/10/2013 Zemlja: Srbija
Površina članka: 443cm2 Autor: P. Vasiljević
Strana: 2 Deo: 1/1

КОРИ УДОВИЧКИ ЕКОНОМИСТА

О РАЗВОЈУ СРБИЈЕ, МЕРАМА ВЛАДЕ, ЈАВНОМ СЕКТОРУ

СРБИЈА сада има прилику да се врати корак назад од економског амбиса. Тај задатак је врло сложен, јер морамо своју државу да научимо да подржава привреднике и тржиште на модеран начин. Ова влада је најавила да има воље за то.

Ово је за „Новости“ изјавила Кори Удовички, експерт за економију и бивша гувернерка НБС, која је почела разговоре са првим потпредседником Владе Александром Вучићем о будућој реформи државног апарата и јавних институција.

• Какве резултате очекујете од првог пакета Владиних економских потеза?

- Те мере донеће краткорочно обуздавање фискалног дефицита и јавног дуга, што је неопходно, али то не решава проблеме дугорочно. На дуге стазе, решење је у опоравку привреде и економском развоју кроз доношење, не само мера у општим црта-

то да буду што конкурентније на страним тржиштима. Земље које нису спремне или способне да вреднују пре свега рад, креативност и ефикасност, осуђене су на серијалне дужничке кризе, као што је случај са Аргентином и са Грчком.

• Били сте помоћник генералног секретара УН за економски развој. Које су наше највеће шансе?

- Србија има компаративну предност у пољопривреди и морала би боље да је искористи. Морамо и да се позиционирамо у индустрији знања. Раст ИТ индустрије показује да имамо потенцијала, али ћемо брзо ударити у границе које поставља неприлагођеност нашег образовања. И енергетика је услов даљег економског развоја, а неореално је очекивати да у кратком року Србија постане извозник енергије. И Београд је шанса: постаје економски,

ПЕЊЕМО СЕ ИЗ АМБИСА

■ Опоравак привреде ■ Ко се не уклопи у нов систем, ■ Имамо потенцијала, је дугорочно решење ■ морће да буде оштришиен ■ треба нам дисциплина

ма и кроз декларативне најаве, већ се оне морају конкретизовати како би се повећала конкурентност српске привреде и да би се она покренула у правцу повећања производње и извоза.

• Које би то мере могле да „пробуде“ привреду?

- Морамо се с једне стране уредередили на смањење оптерећења привреде и повећање ликвидности, а с друге стране пружити привреди потребну подршку како би се она поставила на путању трајног опоравка и раста. Кад кажем „подршка“ не мислим на субвенције, већ на улагање у школовање кадрова, инвестиције у инфраструктуру, изградњу тржишних информационих система...

• Може ли прави ефекат дати само смањивање плата и повећање ПДВ уколико се не уђе у дубљу реформу јавног сектора?

- Државна администрација мора коначно постати

подршка, а не препрека инвеститорима и приватним предузетницима. Морамо симултано радити на два колосека, на једној страни је стезање фискалног каиша, а на другој страни је јачање способности јавног сектора да испланира и спроведе трајно реструктурирање и квалитетнију еко-

могу бити продуктивни онда следе отпуштања.

• Због чега је Србија уопште дошла на ивицу банкрота и дужничког ропства?

- Ни српски лидери, ни грађани који их бирају, не прихватају или немају храбрости да препознају да ми напросто стално живимо из-

логистички и креативни центар за цео Балкан.

• После санкција, хиперинфлације, бомбардовања, пљачкашке приватизације, сада се грађанима уводи „стежање каиша“. Када ће обичан народ живети боље?

- Србија има озбиљан потенцијал - потребно је само

БОРБА ИЗМЕЂУ ПРОФЕСИОНАЛЦА И ПОЛИТИЧКОГ КАДРИРАЊА

• КОЛИКО политичке околности у Србији и доминација СНС иду у прилог економским реформама и развоју?

- У Србији се мора направити јасна разлика између оних позиција у држави на које се морају поставити професионалци и оних на које је пожељно и рационално поставити политичке кадрове. Мислим да се у СНС води борба око тога да ли ће превладати професионализација одређених функција или политичко кадрирање по чисто партијској основи. Управо од тог исхода ће у великој мери зависити и резултат економских реформи и будући развој Србије.

номску политику. Службеници би требало да се запошљавају и унапређују према заслугама, а не по партијској и пријатељској линији. За оне који не успеју да се уклопе у нове захтеве морају уследити преквалификације. Ако ни тако не

ван својих могућности. „Дешава“ нам се стално нешто лоше, од санкција преко само делимично успешних приватизација, а не прихватамо да су успешне само оне земље које ставе своју потрошњу под контролу, заврну рукаве, и концентришу се на

мало смањити расипништво, појачати заједничке напоре и дисциплину. Другим речима, каши можемо да попуштамо само онда кад смо утврдили да више радимо, а самим тим и производимо и зарађујемо. ■

П. ВАСИЉЕВИЋ